



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
Рев 3985/2019  
25.10.2019. године  
Београд

### **У ИМЕ НАРОДА**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Небојша Михаиловић адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Ивана Перовић-Семеновић адвокат из ..., ради развода брака, одлучујући о ревизијама тужиоца и тужене изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 621/18 од 05.09.2018. године, у седници већа одржаној дана 25.10.2019. године, донео је

### **ПРЕСУДУ**

**ОДБАЦУЈЕ СЕ** као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 621/18 од 05.09.2018. године - дела првог става изреке, којим је одбијена њена жалба против решења садржаног у другом ставу изреке допунске пресуде првостепеног суда.

**ОДБИЈАЈУ СЕ** као неосноване ревизије тужиоца и тужене изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 621/18 од 05.09.2018. године - преосталог дела првог става, другог и трећег става изреке.

### **Образложење**

Пресудом Другог основног суда у Београду П2 2154/16 од 18.01.2018. године која је исправљена решењем истог суда П2 2154/16 од 28.05.2018. године, ставом првим изреке, разведен је брак закључен ...1999. године у ... између тужиоца АА, рођеног ...1968. године у ... од оца ВВ и мајке ГГ и тужене ББ, рођене ..., рођене дана ...1972. године у... од оца ДД и мајке ЂЂ, уписан у матичну књигу венчаних која се води за матично подручје ... под текућим бројем .. за 1999. годину. Ставом другим изреке, малолетна деца - ЕЕ, рођен ...2000. године и ЖЖ, рођена ...2006. године поверени су на старање мајци ББ која ће самостално вршити родитељско право. Ставом трећим изреке, уређен је начин одржавања личних односа малолетне деце са оцем АА. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе да на име издржавања малолетне деце плаћа по 15% од својих укупних прихода по детету, укупно 30%. Ставом петим изреке, делимично је усвојен захтев тужене и обавезан тужилац да на име свог доприноса за издржавање малолетног ЕЕ и малолетне ЖЖ плаћа по 15.000,00

динара, укупно 30.000,00 динара, почев од 18.01.2018. године као дана пресуђења па убудуће док за то постоје законом прописани услови или док се ова одлука не измени другом судском одлуком, сваког првог до петог у месецу за текући месец на рачун законске заступнице - мајке деце. Ставом шестим изреке, одбијен је захтев тужене у делу којим је тражено да се тужилац обавезе да доприноси издржавању деце од дана подношења тужбе до дана пресуђења. Ставом седмим изреке, одбијен је предлог тужене да се одреди привремена мера којом би се обавезао тужилац да на име издржавања малолетне деце плаћа укупан износ од 55.000,00 динара, и то за малолетног ЕЕ износ од 30.000,00 динара и за малолетну ЖЖ износ од 25.000,00 динара, као и законску затезну камату на главно потраживање по основу издржавања малолетне деце на текући рачун тужене отворен код банке. Ставом осмим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Допунском пресудом Другог основног суда у Београду П2 2154/16 од 28.05.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужене у преосталом делу од досуђених 30.000,00 динара, за свако дете по 15.000,00 динара, до траженог захтева на име доприноса за издржавање у износу од 55.000,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је предлог за доношење допунске пресуде којом би се одлучило о делу захтева тужене који се односи на споредно тражење - законску затезну камату на главно потраживање по основу издржавања малолетне деце.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 621/18 од 05.09.2018. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужене и потврђено решење садржано у ставу седмом изреке пресуде Другог основног суда у Београду П2 2154/16 од 18.01.2018. године, исправљене решењем истог суда П2 2154/16 од 28.05.2018. године, и допунска пресуда Другог основног суда у Београду П2 2154/16 од 28.05.2018. године. Ставом другим изреке, преиначена је у ставу шестом изреке пресуда Другог основног суда у Београду П2 2154/16 од 18.01.2018. године, исправљена решењем истог суда П2 2154/16 од 28.05.2018. године, тако што је обавезан тужилац да на име свог дела доприноса издржавању малолетних ЕЕ и ЖЖ месечне износе од по 15.000,00 динара за свако дете, укупно 30.000,00 динара, плаћа почев од 30.03.2017. године као дана подношења противтужбе до 18.01.2018. године као дана пресуђења, с тим што ће доспеле рате платити одједном у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде на рачун законске заступнице - мајке ББ. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену обе странке су благовремено изјавиле ревизије из свих законских разлога. Тужилац ревизијом побија другостепену пресуду у другом ставу изреке, а тужена одлуку садржану у првом ставу изреке - делу којим је одбијена њена жалба против допунске пресуде првостепеног суда.

Тужена је поднела одговор на ревизију тужиоца.

По оцени Врховног касационог суда ревизија тужене, изјављена против другостепене пресуде у делу којим је одбијена њена жалба против одлуке садржане у другом ставу изреке допунске пресуде првостепеног суда, није дозвољена.

Одредбом члана 357. став 3. ЗПП прописано је да ће суд, ако сматра да је предлог за доношење допунске пресуде неблагоприятан или неоснован, одбацити, односно одбити предлог решењем. Зато правноснажна одлука о одбијању предлога тужене да се донесе допунска пресуда о делу њеног захтева за споредно тражење - законску затезну камату на доспеле износе издржавања, садржана у ставу другом изреке допунске пресуде првостепеног суда, по својој правној природи је решење. Тим решењем поступак се правноснажно не окончава, због чега ревизија тужиле у том делу није дозвољена у смислу члана 420. став 1. ЗПП, због чега је применом члана 413. у вези члана 420. став 6. истог закона одлучено као у првом ставу изреке.

Одлучујући о изјављеним ревизијама у односу на одлуку о главној ствари, на основу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизије нису основане.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Тужичевом ревизијом посебно се не указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка које су чланом 407. став 1. тачке 2. и 3. ЗПП предвиђене као разлог за овај ванредни правни лек. Оцена изведених доказа извршена је у складу са одредбом члана 8. ЗПП, због чега нису основани ревизијски наводи тужене о битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, учињеној у другостепеном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, странке су родитељи двоје деце - сина ЕЕ, рођеног ...2000. године и ћерке ЖЖ, рођене ...2006. године. Тужилац у време подношења тужбе није био запослен, а од фебруара 2017. године ради као менаџер ресторана „33“, и истовремено је суоснивач Привредног друштва „331“ из ... . Његова пријављена зарада износи 24.000,00 динара месечно, али остварује приходе и од издавања апартмана. Живи у месту ..., у кући за чије коришћење не плаћа закупнину, али сноси друге трошкове њеног коришћења. Странке су током брака стекле два стана - стан у улици ..., који се издаје и наплаћена закупнина користи за отплату рате кредита узетог за куповину тог стана, и стан у улици ... број .. у ... у којем, по престанку брачне заједнице, живи тужена са децом. И овај стан стечен је новчаним средствима обезбеђеним уговором о кредиту који странке отплаћују сразмерно својим сувласничким уделима на стану - тужилац са  $\frac{1}{3}$  дела, тужена са  $\frac{2}{3}$  дела. Тужилац је након престанка брачне заједнице учествовао у подмирењу трошкова ваншколских активности деце - похађања школе ... језика и

..., односно спортских активности деце. Ове издатке тужилац је могао да сноси јер је са туженом поделио заједничку штедњу и продајом очевог стана који је наследио остварио приход од 40.000 евра. Овај приход делом је уложио у оснивање предузећа и закуп простора у којем се налази ресторан. Зарада тужене износи око 255.000,00 динара месечно. Од тако остварене зараде тужена подмирује трошкове коришћења стана у којем живи у износу од око 26.000,00 динара месечно, отплаћује део рате кредита узетог за куповину тог стана и рату по уговору о лизингу возила које користи, као и друге потребе њеног породичног домаћинства - трошкове исхране у висини од око 90.000,00 динара месечно, гардеробе за децу у износу између 20.000,00 и 30.000,00 динара месечно, приватне часове за децу у износу од 18.000,00 динара месечно и друго. По процени тужене за задовољавање потреба оба детета на месечном нивоу неопходан је износ од 170.000,00 динара и она са својом платом не може да подмири све трошкове, због чега јој мајка месечно даје још 25.000,00 динара.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилном применом материјалног права одлучили о висини тужиочеве обавезе издржавања малолетне деце.

Одредбом члана 160. став 1. Породичног закона прописано је да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, уз вођење рачуна о минималној суми и здржавања. Одредбама 2. и 3. става истог члана наведене су неке околности од којих зависе потребе повериоца издржавања и могућности дужника издржавања.

У конкретном случају, повериоци издржавања су деца школског узраста. Нижестепени судови, прихватајући исказ тужене, утврђују да је за задовољавање њихових потреба месечно неопходан износ од укупно 170.000,00 динара. Оваква процена тужене, уз уважавање свих околности случаја - узраста деце, трошкова њиховог школовања и разноврсних ваншколских активности, исхране, набавке одеће и обуће, по оцени Врховног касационог суда није реална и адекватна актуелним друштвеним приликама. Међутим, чак и да је тај износ заиста потребан за задовољавање потреба деце, тужилац није у могућности да допринесе њиховом издржавању са износом већим од по 15.000,00 динара месечно, одређеним уз вођење рачуна о његовим редовним месечним приходима и другим могућностима да стиче зараду, али и о тужиочевим личним потребама.

Због тога се неосновано ревизијом тужене указује на погрешну примену материјалног права при одређивању висине тужиочеве обавезе издржавања, нарочито због пропуста суда да утврди потребе сваког детета понаособ, о чему се ни сама у свом исказу на тај начин није изјашњавала. Поновно инсистирање у ревизији на чињенице да је тужилац често путовао у иностранство, на луксузне дестинације, сама по себи није довољна за закључак да је његов животни стандард виши од оног који приказује и да је зато погрешно примењен члан 162. став 3.

Породичног закона, јер досуђени износи издржавања не омогућавају деци да живе истим стандардом као и тужилац.

Издржавање се по правилу одређује од дана када је поднет захтев. Тужилац током поступка није доказао да је до дана доношења првостепене пресуде редовно плаћао издржавање деце у висини досуђеног издржавања. Уз ревизију тужилац прилаже доказе о извршеним плаћањима - уплатнице на одређене новчане износе упућене туженој, без означаења сврхе такве уплате, а у одговору на ревизију тужена тврди да је на тај начин тужилац плаћао део рате кредита за стан која се измирује у целисти из новчаних средстава на њеном рачуну.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија  
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић